

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται.
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπριδὴν, δικηγόρον
 Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

A Γ Ω Ν

ὅλοι νὰ δείξωμεν ἔμπρακτον τὴν ἡμετέραν φι-
λοπατρίαν.

ἔλοι νὰ δεῖξωμεν ἔμπρακτον τὴν ἡμετέραν φιλοπατρίαν.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς μάλιστα ἀπόψεως κρινόμενον τὸ ταμεῖον ὑλικοῦ πολέμου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ εἶναι ἀνυπολόγιστον ἡθικῆς σημασίας, διότι καθιστᾷ διαρκῶς ἐνεργὸν τὸ αἶσθημα τῆς φιλοπατρίας τῶν ἀπανταχοῦ ἐσπαρμένων τέκνων τῆς Ἑλλάδος καὶ συννεοῖ ὥς πρὸς τὴν κοινὴν βιομὴν τῶν λαοσίων τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες θέλομεν στρατόν, ὅλο
ὄνειρεύομεθα τὰς ἀποθήκας πλήρεις τελείου
καὶ ἀφθόνου ὀπλισμοῦ. Ἰδοὺ ἐστὶ καθίστατα
ἡμῖν εὐχερὲς νὰ ἴδωμεν πληρούμενον τὸ ἱερὸν
τοῦτο ὄνειρον ἡμῶν, ἀρκεῖ νὰ βελησώμεν, ἀρ-
κεῖ νὰ περιστέλωμεν τὴν ἀδάπανον σπατάλην
τῶν λόγων καὶ νὰ ἐπιδείξωμεν ἔργων, πραγ-
ματικῶν θυσιῶν ἀσφαλείαν. Καὶ εἰμεθα βέβαιοι,
ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν δὲν θὰ διαφεύσῃ τὴν φήμην
τῆς μεγίστης τῶν ἀρετῶν του. Θὰ ἐγκολωθῇ
τὰ δύο ταῦτα ἱερὰ ταμεῖα καὶ θὰ μεταδώσῃ
εἰς αὐτὰ τὸ αἷμα τῆς ψυχῆς του καὶ τὴν θερ-
μὴν τῆς καρδίας του, ὅπως ἀντήσῃ αὖριον
ἀπ' αὐτῶν καὶ ζωὴν καὶ τιμὴν, μᾶλλον δ' εἰ-
πεῖν τιμὴν, διότι ἔθνη τιμῆς ἐστερημένα ἢ δὲν
ζῶσιν ἢ ζωῆς δὲν εἶναι ἀξία.

Ἐπὶ ταῖς χρῆσταῖς ταύταις ἐλπίσι πληρού-
μεθα εὐφροσύνης καὶ ἀληθῆς υπερηφάνειας ὅταν
αἰσθανώμεν, ἂν δυνηώμεν νὰ μεταδώσωμεν
αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ἐπὶ τῇ
ὅτι ἡ ἐλευθερά μητρόπολις ἐπιθέτει τὴν χεῖρα
αὐτῆς πρὸς ἐπούλωσιν τῆς ἀλγεινοτάτης πλη-
γῆς τῆς ὀλης πατρίδος, Αἰσθανόμεθα τὴν εὐ-
φροσύνην ταύτην ἰδίᾳ, διότι ἐπικαιρότατα προ-
καλεῖται ἡ μέριμνα τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπρο-
σώπων τοῦ ἔθνους καὶ διότι πάσης ἀμφιβο-
λίας ἐκτὸς κεῖται, ὅτι οἱ προεστάμενοι τῶν ἐκ-
τὸς τῆς ἀρχῆς πολιτικῶν μεριδίων θὰ βοηθή-
σωσιν ἐκθύμως ἐν τῇ ἐγγνωσμένῃ φιλοπατρίᾳ
αὐτῶν τὸ ἔργον τοῦτο τῆς κυβερνήσεως.

Δόξα τῷ Θεῷ, ὅτι γῆν ἐωράκαμεν!

ΟΙΟΣ ΗΤΟ
Ο Ν. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

Περὶ τοῦ ἀειμνήστου τούτου ἀνδρὸς παρέχουμε
χάριν τῶν πολυαριθμῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνγνω-
στῶν ἡμῶν τὰς κάτωθι βραχείας βιογραφικὰς ση-
μειώσεις παραλβόντες αὐτὰς ἐκ τοῦ « Ἀστῆως ».

Ὁ αποθανών - διακεκριμένος διπλωμάτης ἦτο ἡλικίας 65 ἔτων, γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1838. Νεαρὸς μετέβη εἰς Εὐρώπην, ὅπου ἐπέρρασε τὰς σπουδὰς του. Ἐπανεληθὼν κατόπιν εἰς Ἀθήνας ἀπὲς τοῦθι εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βουλευτὴς Ἄνδρου

Κατά το 1880, πρωθυπουργούντος τοῦ χειμνή-
στου Τρικούπη, πρώτου ἐξαδέλφου του, διωρίσθη
ὁ πουργὸς τῆς Παιδείας, ὅπου διεκρίθη ἐπὶ ἄκρῃ εὐ-
συνειδησίᾳ καὶ ἐντιμότητι.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1882 ἀπέτυχεν ἐν Ἀνδρῶν, ἡττηθείς ὑπὸ τοῦ νῦν βουλευτοῦ κ. Ἀργυροπούλου. τὸ πρῶτον ἐκτεθέντος τότε.

Ἀναλαβόντος τοῦ χειμνήστου Τρικούπη τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνο μετὰ τὴν πανωλεθρίαν τοῦ χειμνήστου Κομμουνδούρου, διωρίσθη πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Παρισίῳ, παραμεινὰς ἐκπλήτριά τριὰ ἔτη.

Ὡς, ἐκ τῆς λύπης, τὴν ὁποίαν ῥηθῆναι οὐ δύναται ἡ ψυχή πατέρα, ἐξήχησε τὴν ἐκ Παρισίων μετὰ τὸν πόλεμον. Ἐκεῖθεν ἀπεστάλη πρεσβυτεῖς εἰς Πετρούπολιν, ὅπου παρέμεινε ἐπὶ μακρόν, διακριθεὶς ὡς εἰς τῶν εὐπροσωποτέρων πρεσβυτῶν παρὰ τὴν Αὔλειαν τῆς Πετρούπολεως. Λέγεται δὲ, ὅτι ἐκεῖ ἐσπάρταλῃς χάριν τῆς εὐπροσώπου παροικίας, ὅπου, τὸ πλεῖστον τῆς ἀτομικῆς τοῦ περιουσίας, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι ἡ Πρεσβεία τῆς Πετρούπολεως ἀπαίρει ἀσυγκρίτως μείζονα δαπάνας πάσης ἄλλης Πρεσβείας.

Ἐκ Πετροπούλεως ὁ Μαυροκορδάτος, μετ' ἐπὶ
εἰς τὴν ἐν Κων/πόλει Προεδρίαν, ἐνθα παρέμενε μέ-
χρι τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ὅτε παραιτήθη
ἐπιδόθῃ ἐκ νέου εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκλογεῖς βουλὴν
τῆς Ἀνδρου. Κατὰ τὴν ἐν Κων/πόλει διαμονὴν τοῦ
ἀπ' ἡμῶν τῆς ἰδιαίτερας εὐνοίας τοῦ Σουλτάνου
εἰς αὐτὴν δὲ ὁρᾷται καὶ αἰεὶ λύσις τῶν ἑλ-
ληνοτουρκικῶν ζητημάτων. Ὁ μεταστάς δὲν ἐγκα-
ταλείπει οὐδέν ἄξιον γόνου, διότι καὶ ὁ ἑτερο-
τῶν υἱὸν τοῦ Ἀλέξανδρος παραιτήθεις ἐκ τῶν τα-
ξέων τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασκευῆς
τοῦ σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης — Κωνσταντινουπό-
λεως μετέβη εἰς τὴν θέρην Μπουκίας παρὰ τὴν Κο-
ρίνθον καὶ ἐπέδωκε εἰς ἐργολαβικὰς ἐργασίας

ἀλλὰ προσβληθεῖς ὑπὸ ἐλωδῶν πυρετῶν ἀπεβίωσεν
αὐτόθι καὶ ἐτάφη εἰς Καβάλλαν, ἐνθα σώζεται ὁ
τάφος του.

Περὶ τῆς ἐν Κων)πόλει δράσεως τοῦ ὡς πρεσβευ-
τοῦ ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ δυνηθῇ
νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ εὐκόλως εἰς τὴν θεσιν ταύ-
την, ἐν ἣ ἡ διεκρίθη διὰ τὴν ὀξύθυρον τοῦ καὶ τὴν
διπλωματικὴν του δεινότητα.

Εἶναι δὲ ἄξιον παρατηρήσεως, ὅτι ἐρρωμένως ἀντετάχθη κατὰ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου ἐργασθεῖς καὶ παρὰ τῷ Σουλτάνῳ ὅπως προλάβῃ αὐτόν.

Τελευταῖον ἀποχωρήσας τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας ἔτυχε παρὰ τοῦ Σουλτάνου τιμῆς ὅλως ἐξαιρετικῆς, ὁμοίας τῆς ὁποίας δὲν ἔτυχον ἀντιπρόσωποι μεγάλων Κοστών.

Θανόντος ἤδη τοῦ Μαυροκορδάτου συνεκλείπει
μετ' αὐτοῦ ἐν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ὀνομάτων τῆς
ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος.

Ἐκ τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἡ πρεσβυτέρα εἶ-
ναι σὺζυγος τοῦ ἀντιστρατηγαρχοῦ τοῦ ἵππικοῦ
κ. Ἀλεξάνδρου Σούτσου, ἡ δὲ νεωτέρα τοῦ κ. Γ.
Μπαλτατζῆ ὄδου βουλευτοῦ Ἀλμουρῶν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῆς κηδείας αὐτοῦ ὁ κ. Διον. Στεφάνου, ἀντάξιος συναθλητῆς τοῦ μεταστάτος ἐν τῇ συνομολογήσει τῆς πρὸς τὴν Τουρ-κικὴν συνθήκης εἰρήνης, ἐξέφωνηςεν τὸν ἐπόμενον ἐπικήδειον λόγον :

Ἄνθρ' ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων, καὶ γένει καὶ θέσει, ἐξέλιπεν αἰφνης ἐξ ἡμῶν. Κατάπληκτοι δὲ εἰς τὸ ἀπροσδόκητον ἄγγελμα, συνηθάνημεν πάντες τὸ γένόμενον περὶ ἡμᾶς κενόν, ἐν ὥρᾳ μάλιστα, καθ' ἣν τὸ "Εθνος οἶσε ἀνάγκην τοιαύτης ἐπιβολῆς προσωπικοτήτων. οἷός το Νικόλαος Μαυροκορδάτος.

Διότι ἐλάχιστοι παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι οἱ φέρον-
τες ὅποιοι ἐκείνοις ἐφοδία, καὶ καταγωγῆς καὶ μορ-
φώσεως, καὶ ὑπηρεσιῶν προγονικῶν καὶ προσωπικῶν,
καὶ ἤθους καὶ λεπτότητος διπλωματικῆς καὶ
ἐμπειρίας, καὶ ἀρετῶν οἰκογενειακῶν καὶ προσωπικῶν,
καὶ εὐστροφίας πνεύματος καὶ ἐπιχαρίτου λό-
γου καὶ γραφῆς, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ψυχῆς ἀγα-
θῆς, ἐν ᾗ ὁ λόγος οὐκ ἔν.

Βαθύτατον ἔχων τὸ συναίσθημα τοῦ ὄγκου τοῦ
νόμου, ὅπερ ἔφερε, δὲν ἐληνομένη, οὐδ' ἐπὶ
στιγμὴν ἐπετρέπετο αὐτὴ νὰ διαψεύσῃ τὴν καταγω-
γὴν αὐτοῦ, διότι καὶ ἐν ἡμέραις ἔφρου ἐθνικοῦ, καὶ
ἐν κλαγγῇ τῶν ὀπλίων, καὶ ἐν τοῖς βουλευμασὶ τοῦ
Γένους, καὶ ἐν τῇ διοικήσει ὁμογενῶν Ἑγμονιῶν
καὶ ἐν τῇ διαπράξει Συνθηκῶν, καὶ ἐν τῇ Μεγαλῇ
τοῦ Γένους Ἐκκλησίᾳ ὑπέρρχον ζήποτε ἀνεδείχθη,
παρὰ τὴν Βόσπορον καὶ τὸν Ἰατρὸν καὶ τὴν
Ῥώην, τῶν Μυροκροδῶτων τ' ὄνομα.

Ἡ δ' ἀνάστασις τοῦ Γένους τὸν κλεινὸν τοῦ Νικολάου πατέρα, Ἀλεξάνδρον τὸν Μαυροκορδάτον, στυλοῦ ἀκλόνητον εὐρίσκει εἰς τὸ περικύκλιον Μετσόλογον, ἤγειν ἐν τῇ πρὸς τὸ Μακρυνόρος ἐκστρατεία, ὀργανωτὴν τῆς Αὐτικῆς Ἑλλάδος καὶ σύμβουλον καὶ ἀγορητὴν ἐν ταῖς πρώταις τοῦ ἀναγνωμιεῖου Ἑθνικῆς συνέλευσεσι.

Ἡ δὲ πρώτη Βασιλεία ἐν τῇ Ἀλεξάνδρῳ Μαυροκορδάτῳ εὗρε τὸν βαθυγνώμονα σύμβουλον καὶ ἐκτελεστήν, ἐν τῇ ἑσωτερικῇ καὶ ἑξωτερικῇ τοῦ ἁποτιπανοῦς Κράτους ἐνεργεῖα.

Ἔργον τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, ἱκανὸν καὶ μόνον ν' ἀπαθανάτισῃ τ' ὄνομα αὐτοῦ, ἐπὶ ῥῆξιν ἢ συντέλειαι, μετὰ εἰκοσαετῆς κοπιῶδεις διαπραγματεύσεις, καὶ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπορικῆς ἡμῶν συνθήκης ἐν ἔτει 1856.

Τὴν συνθήκην ἐκείνην ἐπεφύλαττεν ἡ μοῖρα, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνους ἡ ἀγαθὴ τύχη, ἵνα ἐφαρμογὴ κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτῆς σταθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικόλαος, ὅτε, ἐν ἔτει 1889, ἐκλήθη εἰς τὴν διευθύνσασαν τῆς ἐν Κων/πόλει ἡμετέρας Πρεσβείας, ὅπου διαρκῶς παρέμεινε μέχρις ἐσχάτου, παραιτηθεὶς, ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ὅπως κατῆρξαι τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ σταθμοῦ.

Κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς διπλωματικῆς αὐτοῦ δράσεως ἐν Κωνσπόλει, ὁ Νικόλαος Μυροκορδῆτις ἐτυχε τῆς εὐκαιρίας νὰ χρησιμοποίησιν ὅλην τὰ ἐμπότα καὶ ἐμπειρίαν χαρίσματος, δι' ἧν τὴν πεποικισμένον, τὴν εὐστορίαν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν διπλωματικὴν ἐμπειρίαν, τὴν εὐνοηθεῖαν καὶ τὴν χαριτολόγον φράσιν, τὴν θελοῦσαν τὸν ὁμιλητὴν, δι' ὃ καὶ ταχὺ ἐγένετο ἀγαπητὸς καὶ ποῦτος τοῖς πᾶσι, πρὸ πάντων δὲ τοῖς συναδέλφοις καὶ τοῖς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἡ ἄλλως ἰσχυροῖσιν Ὁθωμανοῖς μετισταῖν. Χάρις δὲ εἰς τὰς προσωπικὰς εὐρείας σχέσεις καὶ εἰς τὸ ἐπαγγεῶν καὶ τὸ φιλικόν του ἔθους αὐτοῦ, ἰδίως δὲ χάρις εἰς τὴν εὐνοίαν, ἧς ἀπέχλευεν ἀμειψιστως καὶ εἰς ἀνωτέρως σφαίρας, καθόρου τὴν λύσιν τῶν καθ' ἡμέραν ἀναφομένων, οὐχὶ δὲ σπανίως δυσχερὸν ζητημάτων ἐν ταῖς πρὸς τὴν γειτόνα Αὐτοκρατορίαν σχέσεσιν ἡμῶν.

Τὴν γαλήνην τῶν σχέσεων τούτων βαθέως ἐτά-

ραξεν ή έκ των συμβάντων του 1897 έπελθουσα τρικυμία, ήτις έν τή δινη συμπαρέσυρε και τή άθάνατον του Άλεξ. Μαυροκορδάτου έργον, τήν Κι-
θωπόν των περιελθούσαν τά χειρονηγμένα υπό τής
Ευρώπης τή Έλλάδι προνόμια.

Ἄλλ' ἐπέδωκε καὶ πάλιν εἰς τὸν υἱὸν τὴν ἀγωνισθῆναι τὸν κρατερὸν διπλωματικὸν ἀνὴρα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν διαρρηχθεισῶν μετὰ τῆς ὁμόρου χώρας σχέσεως καὶ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν προνομίων τῆς Ἑλλάδος, ἰσοθουήσεως καὶ τῆς Εὐρώπης.

Μάρτυς τῶν ἀγῶνων ἐκείνων καὶ συνεργάτης τοῦ πολυκλαύστου συναδέλφου, μεθ' οὗ διὰ φιλίας συν-
εδεδόχη ἀπὸ τῶν θρανίων τοῦ Πνευματιστηρίου, ἐρ-
χονται ἐν τῇ υπερτάτῃ ταύτῃ στιγμῇ, ἡ μαρτυ-
ρῶσα, ὅτι ἀντιπροβάλλεται καὶ πλήρης ὀφείλεται εἰς
τὸν Νικόλαον Μαυροκορδάτον ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ
ἔθνους, ἀνθ' ὧν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰργάσθη. Παλαιμα-
χὸς διπλωμάτης, πατριώτης ἀκραιφνῆς καὶ ἐνθου-
σιώδης, ἐν τε περιστάσεων ὁμαλῶν καὶ ἐν ἡμέραις
κρίσεως, ἡγωνίσθη ἀκατάβλητος τὸν καλὸν ἀγῶνα
τῆς προασπίσεως τῶν ἔθνικῶν συμφερόντων ἐν τῇ
ἐξωτερικῇ καὶ τῇ ἐν ἑσωτερικῇ δράσει πρὸς
προαγωγήν παντὸς κοινωφελούς ἔργου, διότι καὶ ὡς

Πρόεδρος του πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου, καὶ ὡς Πρόεδρος τῆς φιλελευθινοῦς ἑταιρείας, καὶ ὡς Νομάρχης, καὶ ὡς βουλευτής, καὶ ὡς Ὑπουργός, καὶ ὡς Πρέσβυς ἐν Παρίσις καὶ Πετρούπολιν, ἰδίᾳ δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, πολλὰ ὥς τινι Ἑλλάδα ὑπερήρτησεν, ἀναδεικνύει ἕξις τῶν Μαυροκορδῶν ἀπόγονος.

Τοιοῦτο τέκνον ἀγαπητὸν, προγόνων εὐκλεῶν
τελευταῖον ἀπόγονον, προπέμπει ἐν πένθει εἰς τὸν
τάφον ἡ Πατρίς.

Τοιοῦτον ἐπιφανῆ πολίτην καὶ τετιμημένον φίλον
κηδεύομεν ἐν συντριβῇ καρδίας πάντες, φίλοι καὶ
γνώσιμοι καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἅπαν.

ΠΟΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ
Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Πόσοι ἡμεῖς καὶ πόσοι οἱ Βούλγαροι
ἐν Μακεδονίᾳ.

(^ο [δὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Πρὶν ἢ ἐξελεῖξωμεν τὰς ἀνακριθείας τῆς βουλ-
γαρικῆς στατιστικῆς, σκόπιμον θεωροῦμεν να λά-
βωμεν τοὺς ἀριθμοὺς αὐτῆς ὡς βάσιν ἀληθείας καὶ
ἐξετάσωμεν τὸ θέμα ποῦτα πρέπει να εἶναι ἡ τύχη
τῆς Μακεδονίας ταύτης κατὰ τὸ δίκαιον καὶ τὴν
ἀλήθειαν καὶ τὸ πολιτικὸν ὅμα συμφέρον ὁλοκληρου-
τῆς Εὐρώπης. Ἡ χώρα λοιπόν, ἣν ὀριογραφῶσαν
ὡς τὴν κυρίως Μακεδονίαν, ὑπὲρ ἧς οἱ Ἕλληνες θά
κινδυνεύσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν τύχην τοῦ ἐλευθερο-
βασίλειου, περιλαμβάνει πλὴν τῶν Μακεδωνίων ἀν-
θρώπων ὁμιλοῦντας μὲν τὴν βουλγαρικὴν 382,000,
ὁμιλοῦντας δὲ τὴν ἑλληνικὴν 300,000. Δὲν πρέπει
ταῦτα λέγοντας να ἀφήσωμεν ἀπαρτῆρητον τὴν
πορὶ στιγμὴν συγκαταβῆσαι-ῆμιν πρὸς τὰ βουλγα-
ρικὰ συμπράγματα καταλογίζοντων εἰς τοὺς Βουλ-
γάρους ὅλον ἐκεῖνον τὸν πληθυσμὸν τὸν ὁμιλοῦν-
τὴν βουλγαρικὴν, ἐν ᾧ τοῦτο δὲν εἶναι ἀλλήθες, ὡ
προϊόντες θὰ δεῖξωμεν.

Ἐρωτῶμεν λοιπὸν καὶ πάλιν, οὕτως ἔχουσα ἡ
Μακεδονία αὕτη ἑλληνικὴ πρέπει νὰ γίνη ἡ βουλ-
γαρικὴ;

Καὶ δικαίᾳ μὲν ἱστορικῇ δὲν πιστεύομεν οὐδ' ἑνὶ Βουλγάρῳ αὐτοὺν ἄνθρωπον, ὅσον καὶ ἂν εἴη, καὶ μνηροῖς εἰς τὴν ἀλλοτρίαν τὴν πατρίδα, ὅσον μεγαλὸν ἀνέμεινε τὸ θράσος αὐτῶν βαπτίζοντων Βουλγάρους καὶ αὐτοὺς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον, ὅτι ἦν ἰν τοῖς Ἕλλησι ἀνέκειν ἡ Μακεδονία αὐτῇ. Διότι ἀφ' οὗτο καίστε γινώσκῃ εἰς τὸ κόσμον ἡ ὑπερβίη τῆς χώρας ταύτης μόνον ἑλληνικῇ ἐγνωρίζετο, ἢ ἐπὶ μίαν δὲ μόνον ἑκοντοστατηρίαν καὶ ταύτην οὐκ συναπτό; καὶ ἀδιακόπως κατακρήνησι μέρους τῆς χώρας ταύτης κατὰ τὴν ἐνστάτην καὶ δεκάτην ἑκοντοστατηρίαν διὰ τῶν ληστροικῶν ἐπιδρομῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, δὲν δύναται νὰ ῥησιμουργῇ ἱστορικὸν τίτλον ὑπὲρ αὐτῶν. Ἕλλησιν οὐκ ὑπῆρχεν ἡ Μακεδονία καὶ πρὸ τῆς ἡγεμονικῆς Ἀθηναίων καὶ κατ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ κατὰ τὸν χυλιετὴ βίον τῆς ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας καὶ κατὰ τὰ τετρακόσια πεντηκοντα ἔτη, καὶ ὁ τοιούτικος ζυγὸς ἐξίσωσεν Ἕλληνας καὶ Βουλγάρους καὶ κατὰ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησίαν ἦσαν καὶ εἶναι ἡ μόνη τροφὴ καὶ παρηγορή τοῦ καὶ τῆς ψυχῆς τῶν κατοίκων τῆς πολυπλοθῆς ταύτης χώρας.

Ἀλλὰ θα ἀντεῖπω πιν ἡμῖν, ὅτι αἱ ἱστορικαὶ μεμ

του δικαίου και της αληθείας. Επεξηγήθη διά των δολοφονιών και των έμπερησμών να παρουσιασθῇ ἡ Εὐρώπη εἰς ἀπόφασιν προδικάζουσαν ὑπὲρ τῆς Σλαβίας τὴν τύχην τῆς Μακεδονίας, ἀλλ' ἐδρεύει, διὰ τὴν Εὐρώπην δὲν διενθύνουσιν οὐτε οἱ Δελκασοὶ οὐτε οἱ Λάμδαοι ἀποκλειστικῶς. Ἀρα λοιπὸν καὶ ἀναγκαστικῶς. Οὕτω ἐκ Βελιγράδιον μὲν τηλεγραφείται, διὰ δυσμενῶς σχολιάζουσιν αἱ ἐφημερίδες τὰς προτάσεις ὑπὸ τῶν δυνάμεων μεταρρυθμίσεως, ἐκ Σοφίας δὲ, διὰ τὰ Μακεδονικὰ κομμάτια ἐφρῶσαν κατὰ τὴν διαλυτικὴν μέτρον τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. Ἀλλ' εἰδομένον ὅποια εἶναι αἱ μεταρρυθμίσεις αὐταί; Τὸ σχέδιον αὐτῶν προσεγγίζει τὸν δὲν πρὸς ἑαυτὸν Ἀδριανὸν καὶ Ῥωσὶαν τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ πρὸς τὸν Μέγαν Βεζύρη, καίτοι δὲ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δὲν ἀνεκὸν ὡς ἐπισήμως, βέβαιον εἶναι ἐκ τῶν ἐν ἡλ. λαῶς ἐφημερίδι πρὸς ἐξδομῶν δημοσιευθέντων καὶ ἐξ ἰδίων ἀσφαλεστάτων πληροφοριῶν τῆς συντάξεως τοῦ «Ἀγῶνος», διὰ αἱ μεταρρυθμίσεις αὐταὶ περιορίζονται εἰς τὰ ἑξῆς. Ἡ διοικητικὴ μηχανὴ ἀρθρῶται οἷα πᾶσαι. Προστίθεται μόνον εἰς Γενικὸς ἐπιθεωρητῆς τῶν τριῶν νομῶν Θεσσαλονίκης, Μοναστηρίου καὶ Σκοπίων διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Πύλης τῇ συναντήσει τῶν δυνάμεων. Κατ' ἀρχὰς προσεγγίθῃ δὲ ἐπιθεωρητῆς οὗτος νὰ εἶναι Εὐρωπαῖος, ἀλλ' ἡ ἀντίστασις τῆς Πύλης ἠγάγκασε τὰς δυνάμεις νὰ υποχωρήσῃσι παραδεχθεῖσαι, διὰ οὗτος θὰ εἶναι πάντοτε ὁμογενὴς ἐπὶ τῆς, δύναται δὲ νὰ εἶναι καὶ μουσουλμάνος τὸ ὄνομα. Τούτ' ἐστὶν προστίθεται εἰς τὴν βαλὴν ἀνώτερος κατ' ἀξίωμα τῶν ἄλλων βαλίων. Ἡ εἰσπραξίς τῆς δέκατης ἀνατίθεται εἰς τὴν ὁθωμανικὴν Τράπεζαν (Banque Ottomane) καὶ λαμβάνεται μέρημα ἀναδιοργανώσεως τῆς χωροφυλακῆς διὰ τῆς προσλήψεως χριστιανικῶν ἀξιωματικῶν διορισμένων καὶ τούτων ὑπὸ τῆς Πύλης. Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ὁπλῆν, ἥτις ἠγορήθη εἰς τὸ ὄνομα, κινδυνεύουσι νὰ ἐμπέσωσιν οἱ διανοήσαντες αὐτὴν, χαρακτηρηστικῶν δὲ τῆς ἀγανακτικῆς ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ σχεδίου εἶναι οἱ λόγοι τοῦ κυρίου Δελκασοῦ πρὸς παρισὶν δημοσιογράφον:

— Τὸ ἐλπίσαν, εἶπεν, ὁ ἐγγενης Γάλλος διπλωμάτης, νὰ κάμωμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν; Ἐοκέρθησαν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου τὸ ὅποιον τίθεται ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης; Ἐοκέρθησαν διὰ εἰς τὴν Μακεδονίαν δὲν ἐδουλοῦμεθα ἐνώπιον φυλῆς μεμονωμένης, ὅπως εἰς τὴν Κρήτην, δὲν ἐδουλοῦμεθα ἐνώπιον λαοῦ κοινῆς καταγωγῆς; Ἐοκέρθησαν, διὰ ἡ ἐπαρχία, τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ βελτιωθῇ ἡ τύχη, εἶναι ἐκεῖνη εἰς τὴν ὅποιαν αἱ ἐθνικότητες εἶναι μᾶλλον ἀναμεμιγμέναι; Ὅτι ὑπάρχουσι Τούρκοι καὶ Βούλγαροι, Σέρβοι καὶ Ῥουμάνοι (i), Ἕλληνες καὶ Κουρδοὶ, εἶναι μεταξὺ ὧν αὐτῶν τῶν ἐθνικότητων ὑπάρχουσι παλαιὰ μνησικακία καὶ ἀρχαῖα ἀντιζηλία, αἵτινες εἶναι δύσκολον νὰ σφεοδῶσι, διὰ οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε θὰ ὑποταχθῶσιν εἰς βουλγαρικὴν Μακεδονίαν, ὅπως οἱ Βούλγαροι οὐδέποτε θ' ἀναγνωρίσῃν ἐλ. ληνικὴν καὶ σερβικὴν Μακεδονίαν; διὰ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς σημεῖαι ἀναρχίαν καὶ ἡ διανομή τῆς σημαίνε πόλεμον;

Γνωρίζουσιν διὰ τηλεγραφήματα τῶν ὁποίων δὲν πρόκειται νὰ κινήσῃ τὴν ἀντίθεσιν βεβαιῶσιν διὰ εἰς Κων/πολιν ἐνθαρρύνουσιν περὶ ἐπιθέσεως κατ' ὀρεισμένων φυλῆς δόδοιαν ὑπὸ τοῦ μικροῦ προστατοῦ ἄλλης ἀντιζήλου φυλῆς;

[ΣΗΜ. πρόκειται προδήλως περὶ τῆς «Ελλάδος»]. Καὶ πᾶν μᾶς ζητοῦσι νὰ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τίνος θὰ ὑποταχθῶσιν; ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων ἢ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων; ὑπὲρ τῶν Σέρβων ἢ τῶν Κουρδοβλάχων;

Ἀλλὰ τότε, περνοῦσιν τῆς Γαλλίας διπλωμάτια, πρὸς τί ἡ διπλωματικὴ σου ἐκστρατεία καὶ ἡ ὑποβολὴ εἰς τὰ ἐν Μακεδονίᾳ ὄργανά σου νὰ μὴ βλέπωσιν ἡ Βουλγαρία, νὰ μὴ διεκτραγωδῶσιν ἡ παθίματα τούτων; Ποῦ ἡ ἀλαζονικὴ ἀξίωσις τῆς πρωτοδουλίας τῆς Γαλλίας περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν λαῶν τῆς Μακεδονίας, διότι ἡ τύχη αὐτῆς μετέωρος μόνον γένῃ κινδύνους τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης; Ἐπαναστατοὶ κινδύνου οὐτοῖ ἡ θεωρεῖται περὶ τὴν ἡ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν λαῶν τῆς Μακεδονίας, διὰ ἀνεκαλύφθησαν καὶ Ἕλληνες κάτοικοι αὐτῆς; Ὅπου οὐκ ἐκινδύνουσαν εἶναι εἰς τὴν ἀξιοπρεπείαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν, ὡς καὶ τῶν ἀτόμων, τὸ νὰ γίνωται ὄργανα τυφλὰ ἀλλοτριῶν θελήσεων! Τούτω ἔαθεν ἡ Γαλλία νῦν καὶ ἡ ἀποτυχία τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς φαίνεται πικραίνουσα αὐτὴν μᾶλλον ἢ τὴν κυρίως ἐνδιαφερομένην Ρωσίαν.

Μηδὲ νομίζω τίς, διὰ ἐπιταρῶμεν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῇ τῇ Μακεδονίᾳ ἀφίενται καὶ πάλιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς τύχην. Πᾶν τούτων. Αἱ πρόσφατοι ἐν τῇ ἀθηναϊκῇ τύπῳ δηλώσεις τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ κ. Ἀλ. Ζαῖμη ἀνδρὸς μελετήσαντος ἐπερτὶς καὶ ἄλλος πολιτικὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα καὶ ἐαυτὸς γνώσεως τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὰ ἑλληνικὰ δίκαια ἀποκρούσιν διαγορηδὴν τὴν ὑπόνοιαν ταύτην τὴν ἀντικειμένην εἰς τὰς παραδόσεις τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τὴν προαιωνίαν αὐτῆς κατὰ τῆς τυρανίας πάλιν. Θέλωμεν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ὁμαιμένων πληθυσμῶν καὶ θὰ ἀπεξεδέχθωμεθα αὐτὴν, ὁθενδήποτε καὶ ἂν προήρχετο. Ἀλλὰ θὰ ἀντιτάξωμεν πᾶσαν τὴν παρ' ἀνθρώποις δύναμιν ἀντίστασιν, ἐφ' ὅσον διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐπιδιώκεται ἡ ὑποδοχὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς Βουλγάρους, φυλὴν τρεῖς χιλιότοισιν τῶν Τούρκων, φυλὴν, ἣν δὲν ἐξυγινοῦσιν τὸ παράπαν αἱ πρόσφατοι καὶ ἀπροσδόκητοι συμπάθειαι τῆς Γαλλίας. Εἶναι δὲ ὅπως ἀναξία διπλωμάτου, αἱ ἀντικειμένη πρὸς τὴν ἀλήθειαν, διὰ ἡ

Ἑλλὰς παρῶρμισε τοὺς Τούρκους εἰς πόλεμον κατὰ τὴν Βουλγαρίαν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ τῶν. Ὡς πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, διὰ τὸ οὐσιαστικότερον μέτρον τὸ ἐπαγγελλόμενον βελτιώσιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως εἶναι ἡ ἀνάθεσις τῆς εἰσπράξεως τῆς δεκάτης εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Τράπεζαν. Τούτω ἀποτελεῖ μεγάλην ἐγγύησιν καὶ ἀφαιρεῖ μίαν τῶν μεγαλύτερων πληγῶν ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν χωρικῶν, οἵτινες οὕτω σπουδαίως θὰ ἀνακουφισθῶσιν. Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, διατὶ αἱ μεταρρυθμίσεις αὐταὶ δὲν ἐξηρημοθήσονται καὶ ἐν Ἡπειρῷ; Τούτω θὰ ἐξηγήσωμεν τοὺς ἡμετέροισι ἀναγνώσταις ἐν προσεχῇ κυρίῳ ἀρθρῷ, ὅπως ἴδωσιν, διὰ καὶ ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία ἤρχεται νὰ γίνῃται κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους πολὺ ἐδαφιστῆς εἰς πᾶσαν περιστασιν ὑποχωρήσῃ μεταβολὴν τῆς ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ τὸ κρείττω εἰς τοὺς λαοὺς τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου.

— Εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, κατ' ὃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως ἠρνήθη νὰ ψηφίσῃ εὐχαριστήρια πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐπὶ τῇ εἰσαγωγῇ μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ ἀντιτάξασα, διὰ τὴν ἀπόφασιν ἀντικειμένην εἰς τὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπόφασις τῆς Συνόδου ἀνεκινώθη εἰς τὴν ὁμοκλήν πρεσβείαν. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο εἶναι προδήλως ψευδές, ὅν τις κρίνῃ ἐκ τῆς τελευταίας περιουσίας αὐτοῦ. Διότι τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς οὐδέποτε ἀνακοινώσιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς τὴν ὁμοκλήν πρεσβείαν, εἰς οὐδεμίαν δ' αὖτῃς ἐξάρτησιν ἐδρίσκειται, ὅπως καθιεῖται αὐτὴν κοινῶν τῶν ἀποφάσεων τῆς.

— Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας Λάεφ ἐξήρτησε παρὰ τῆς βουλῆς πίστωσιν 2 ἑκατ. πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν συνόρων.

— Τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορείου ἐκ Δονδίνου ἀγγέλλει, διὰ ὑπεξήλθῃ εἰς τὴν ἀγγλικὴν βουλὴν ἡ κυνὴ βίβλος περιέχουσα 350 διπλωματικὰ ἔγγραφα ἐπὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος. Παραδόξως ὅμως τὸ ἐθνικὸν πρακτορεῖον δὲν ἔκρινε τοσοῦτον ἐνδιαφέρον νὰ πληροφορήσῃ ἐν γενικῇς γραμματικῇ τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον περὶ τῶν περιεχομένων τῆς βίβλου ταύτης, ὅσον ἐνδιαφέρον ἔκρινε νὰ γνωρίσῃ ἡμῖν τὰς κυρίους ἐκθέσεις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Γάλλων προξένων.

— Κατὰ τηλεγράφημα δ' ἕτερον τοῦ αὐτοῦ πρακτορείου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Σουλτάνος ἀπεδέχθη τὰς προτάσεις διὰ τοῦ αὐτορροισικοῦ σχεδίου μεταρρυθμίσεων. Ἀναμένεται ἡ ἐκδοσις ἱερὰς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν. Τούτω κατ' ἡμᾶς ἀποτελεῖ τὴν τραγωδίαν ἀποδείξιν, διὰ ἴσται τῇ μηδὲν εἶναι αἱ μεταρρυθμίσεις.

— Ὁ ἀντικαθιστὸν τὸν δεσπούντα ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ναύαρχος Βορὴν ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησιν περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων ἐδήλωσεν, διὰ ἐπὶ νὰ δοθῇ εὐχάριτος λόγος, ἀλλ' οὐδὲν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ἰταλία θὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δικαιώματά τῆς, ἐὰν ἐπισητῇ ἀνάγκη.

Ἀλλὰ ποῖα δικαιώματα, ὦ ἀδελφὴ Ἰταλία;

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ κυβερνήσις τῆς Σάμου ἐξήρτησε δι' ἐγγράφου αὐτῆς παρὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν ὑπόσιν μηχανικὸν τῆς πρὸς κατασκευὴν τῶν λιμενικῶν ἔργων τῆς νήσου. Ἡ κυβερνήσις ἐπέδειξε τὴν πρόνοιαν προθυμίαν ἀπαντήσασα, διὰ προσεχῶς θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν παρακάτω τῆς μικρῆς μὲν, ἀλλ' ἡρωικῆς καὶ ἐνδόξου ἐκεῖνης κόρης τῆς Ἑλλάδος.

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως, διὰ οἱ ἐν Βιθυντῇ Ἕλληνες σπουδάζουσιν ἐν τῇ αὐτῇ ἀμερικανικῇ σχολῇ ἴδωσιν σύλλογον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὀμήρου», ἔδωκαν δὲ προσφάτως καὶ θεατρικὴν παράστασιν, κατ' ἣν ἐδιδάχθησαν ἡ «Γαλατεία» τοῦ ἀειμνήστου Βασιλεῖδου καὶ ἡ κομῆδία «Ζητείται ὑπὸ τῆς». Οἱ νέοι οὗτοι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Κύριοι, ἡ ἐθνοπρεπὲς στάθμῃ δὲ αὐτῶν διαγορῇ πᾶσι φαίνεται, διὰ ἐπέβαλε τὸν σεβασμὸν τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ὑπερηφάνιας καὶ εἰς τὸν διενθύντην τῆς ἀμερικανικῆς σχολῆς. Διότι καὶ οὗτος παρέστη κατὰ τὴν διδασκαλίαν ταύτην. Ἐργάζεσθαι, φιλότιμον τῆς πατρίδος τέκνα, ἀπανταχοῦ ὅπου ἂν εὐρίσκησθε, μὴ λησμονεῖτε δὲ τὸ καλλίστον ὅμων κόσμημα, διὰ εἶσθε Ἕλληνες.

ΧΙΛΙΟΙ περὶ τῶν Ἀμερικανῶν περιηγητῶν ἐφθασαν εἰς Πειραιᾶ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν καὶ Τρίτην καὶ πληροφοροῦν τῇ τῆς Ἀθηναϊκῆς δόδοις ἐπισκεπτόμενοι τὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος καὶ τὰ μνημεῖα τῆς νέας ζωῆς τῶν Ἑλλήνων.

ΚΑΤΑ τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν συμβούλιον βεβαιώσιν, λέγει τὸ «Ν. Ἀστὺ», διὰ ἀπερσίσθη, ὅπως ἐνισχυθῇ τὸ στόλος διὰ δύο ἀκόμη πλοίων, ἐνὸς ἀντιτορπιλλικοῦ καὶ ἑτέρου καταδρομικοῦ, ὃν ναυμενὸν μάλιστα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ σχολὴ τῶν Δοκίμων.

Πρὸς ναυπηγίαν τῶν δύο τούτων σκαφῶν ἐνεκρίθη δαπάνη διὰ μὲν τὸ πρῶτον 1,400,000 δραχμῶν, διὰ δὲ τὸ τελευταῖον 2,080,000. Ἡ δὲ ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει προβῇ εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς διαφόρους ναυπηγικοὺς οἰκούς τῆς Εὐρώπης διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πλοίων τούτων.

Περὶ τοῦ ἐθνικοῦ δὲ ἡμῶν στόλου προκειμένου παρελπίσιν νὰ ἀναγραφῶμεν, διὰ ταῖς φιλοτιμίας ἐνεργείας τοῦ ἐν Δονδίνῳ ἐπιτεταμένου τῆς Ἑλλάδος οἱ αὐτοὶ ὁμογενεῖς προσήνεκον ὑπὲρ τὰς χιλιάς λίρας στεργίνας ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

ΚΑΤΑ τὸ «Ν. Ἀστὺ», ἡ Α. Ψηφολέτης, ὁ ἐν. σεβαστάτος καὶ φιλογενέστατος Ἡγεμὼν τῆς Σάμου Ἀλέξανδρος Μαυρογενῆς, ἀνὴρ τρέφων ζω-

πρότατα φιλόδοξον αἰσθημάτων, ἐξέδωκε δύο ἐγκυκλίους πρὸς τὸ ὑπὸ ἡγεμονίαν αὐτοῦ, παροτρύνων πρὸς ἐράνους ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου:

Ἐν ταῖς παρούσαις τοῦ Παναγίου Τάφου ἀνάγκαις, κατ' ὅς ἂν ἂν τὸ χριστιανικὸν πλῆθος τῆς ὁδοδόξου ἀπανταχοῦ συγκινεῖται καὶ εἰς γενναῖας προσφορὰς αὐθόρμητον ἔρχεται, ἀπαρτίζον τὸν Σάμιον καθήκον θεοσώμεν, ἵνα διὰ τοῦ ὁλοῦ αὐτῶν ἐλθῶσι καὶ οὗτοι συνεπικουροί.

Ταῦτα γράφει ἐν τῇ πρὸς τοὺς Ἀμάρχους τῆς νήσου ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ, δι' ἧς ἐντέλλεται νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς ἅπαντας τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς κιβωτῶν διὰ πρὸς συλλογὴν ἐράνων πρὸς τὸν ἅγιον σκοπόν.

Αἱ τῆς ἐκείνης παραγγέλλονται οἱ συμβολαῖοι γράφοι ν' ἀναρτήσῃσι μὲν καὶ οὗτοι κιβωτῶν ἐράνων, νὰ ὑπομνησθῶσι δὲ ἰδιαίτερος κατὰ τὴν σύνταξιν διαθηκῶν εἰς τοὺς διαδέχτας τὸ ἱερόν καθήκον τῆς χρηματικῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Παναγίου Τάφου, ἵνα καταλείπωσι τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐκ πραιαυδῶν.

Ὁ ΠΡΟΤΡΟΣ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ πρωθυπουργὸς κ. Ἀηλιγιάννης ἐνέκρινε τὸ ὑποβληθὲν αὐτῷ σχέδιον ἐργασίαν περὶ ἀναδοσέως τῆς Κινέτας, τοῦ Πικερμίου καὶ τοῦ Λαυρίου.

Ὡς γνωστὸν εἰς τὰς θέσεις ταύτας ὑπῆρχον μεγάλη δάση, τὰ ὅποια πρὸ τινῶν μηνῶν ἀπετεφώθησαν ἐκ τυχαίου πυρός. Αἱ πρὸς ἀναδόσας ἐργασίαι ἀρχοῦνται ἵνα προσεχῶς, ἐκδιδομένης καὶ τῆς οἰκίας πιστώσεως.

Ὁ ΝΟΜΑΡΧΗΣ Ἀττικῆς ἐνέκρινε κινδύλιον 5 χιλ. δραχμῶν, τὸ ὅποιον ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Μουτζόπουλος ἔχεν ἀναγράψῃ εἰς τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν Νομαρχίαν προϋπολογισμὸν τοῦ δήμου τοῦ τοῦ 1903 ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Παρετηρήθη δὲ οὐδὲν ἐκ τῶν κινδυνῶν τῶν προωρισμένων δι' εὐεργετικὸς σκοποὺς ἀποκόπτει δ. κ. Νομάρχης.

Ὁ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ἐφάνη φιλοτιμότερος ἐφέτος τῆς προτενοῦσης. Ἐφώτισε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκρων μετὰ πολλῆς πρωτοτυπίας καὶ, ὅπερ τὸ κυριώτερον, ἐνθυσίαν, ἥν καὶ μετέδωκεν εἰς τὰς νυκταζούσας ἐφέτος Ἀθήνας. Χιλιάδες Ἀθηναῖων κατέβησαν εἰς Πειραιᾶ, ὅπως ἴδωσι τὴν παρέλκον τῆς τρελλῆς βασιλείας τῶν Ἀπόκρων καὶ τῶν ἄλλων ἐρημάτων καὶ παραστάσεων, ἃς ἐφύλοξεν τὴν ἡμέραν καὶ ἐργατικὴν τοῦ Πειραιῶς νεότης. Ἀποφύμεθα διὰ ὁ χρόνος τοῦ φύλλου δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν ἐκτενεστέραν περιγραφὴν, ἀρκούντα δὲ μόνον νὰ εἰπωμεν, διὰ ὅπως δῆποτε ἐκαλλιέργησε καὶ ὑπέδραμε τὴν εὐθυμίαν, στοιχείον ἀπαραιτήτων τῆς ὑγείας τῆς ψυχῆς καὶ ἀσφαλῆς γνώρισμα τῆς εὐφροσύνης αὐτῆς. Ὅπου ὄλγον γελῶσι καὶ πολλὸ σκέπτονται, πολλὸ ὑπάρχει τὸ γέλωτος, τῶν δὲ γεγηρακότων ἡ μέτριος ἀπόστασις εἶναι ἐγγυητή.

ΚΑΤΑ τὴν στοιχειοθεσίαν τῆς μελέτης περὶ τῆς ἡμετέρας ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, τὴν δημοσιεύσαμεν ἐν τοῖς τελευταίοις φύλλοις τοῦ «Ἀγῶνος», καὶ ἐν τῇ μέτρῃ περὶ ταχυδρομικῶν ἐπιταρῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ, παρελθούσης ἐκ τυπογραφικῆς ἀβελήας ὁλόκληρος περίοδος, ἀλλοιόσασα τὴν ἐννοίαν. Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἐξῆς ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Βελγίῳ λειτουργεῖ πρὸ δεκάδων ἐτῶν τὸ αὐτὸ λογιστικὸν σύστημα διὰ τῆς ἐπιταρῆς, ὅλον ἐκτετοῦργε καὶ παρ' ἡμῶν ἀπαίστως ἐπὶ δωδεκαετίαν. Ἐν τούτοις, ἡμεῖς μιμηθέντες τὴν ὑψηλὴν τῆς Γερμανίας, οἵτινες ἔκριναν ἄλλαν ἰδιαίτερον λόγον εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων, ἀνευρέσαμεν καλὸς λειτουργοὺς ὑπηρεσίας, δημοσιονομικῶν λογιστικῶν λαβύρινθον, δυσχεράναντες ἀσκόπως τὴν διαχειριστικὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐμβραβύναντες τὸ δημόσιον ταμεῖον τῆς σημερινῆς δαπάνης.

ΣΥΝΕΠΕΙΔΑ προσκλήσεως δημοσιονομικῆς εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας συνήλθον τὴν προίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς περὶ τὴν 10ην ὥραν εἰς τὸ Ἀμαρτρεῖον οἱ πλείστοι τῶν ἐνταῦθα Μακεδόνων καὶ προέβησαν εἰς τὴν σύνταξιν ψηφίσματος πρὸς τὰς ἐν Παρισίῳ ἐφημερίδας καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, διὰ τοῦ ὁποῖου διαμαρτυρήσονται διὰ τὸ ὅπὸ τοῦ «Χρόνου» τῶν Παρισίων δημοσιευθὲν ἄρθρον, κατὰ τὸ ὅποιον πάντες οἱ Μακεδόνες ἔχουν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ἵνα ὡς εἰς ἄνθρωπον σωτηρίας εἰς τὴν Σόφιαν!!!

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν πολλὸν ὁκνέμενον συνετάχθη τὸ κατωτέρω ψήφισμα, τὸ ὅποιον τηλεγραφικῶς διεβιβάσθη εἰς Παρισίους. Τὸ ἀποσταλὲν τηλεγράφημα, τὰς δαπάνας τοῦ ὁποῖου κατέβαλον δι' ἐράνων πάντες οἱ συνελθόντες, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡμεῖς τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν ἐν Ἀθῆναις Μακεδόνων.

Ἡ Μακεδονικὴ παροικία τῶν Ἀθηνῶν συνεβούλευσε εἰς γενικὴν συνέλευσιν τῇ 9/22 Φεβρουαρίου 1903 λαβύσασα γνώσιν τοῦ ἄρθρου τοῦ «Χρόνου» τῶν Παρισίων.

Διαμαρτυρεῖται ἐντόμως κατὰ τῆς ἀνακριθείας, δι' ἧς ἀποδίδεται εἰς τοὺς Μακεδόνες, δι' ἔχοντες ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Σόφιαν. Βεβαίως, διὰ ἅπαντα ἡ Μακεδονία παρὰ τὰς σκευωρίας καὶ τὸν ὀδυρμὸν τὸν παλαιαντικόν, ἔχει τὰ βλέμματα ἐστραμμένα πρὸς τὰς Ἀθήνας.

Ἀναθέτει τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καὶ τὴν κοινοποίησιν αὐτοῦ ἐν τῇ διεκθύνσει τοῦ «Χρόνου» καὶ τὰς λοιπὰς ἐφημερίδας τῶν Παρισίων, εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας καὶ τὰς ἄλλας πολιτικὰς ἐξουσίας τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ὁ. Ρουσόπουλος, Σ. Ἀλεξίου, Ρίζος.

ΕΝΤΟΣ τῆς ἐξδομῆς τούτης περὶ αὐτῆς ἡ τοποθέτησις τῶν ἐν τῇ Μορσίᾳ τῆς Ὀλυμπίας ἐδουλομένων ἀρχαιοτήτων, διὰ τὴν ὅποια μετέβη αὐτόσε ὁ γλύπτης κ. Σάχος μετὰ τοῦ ἐφθρόν τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Κουρουνιώτου. Ὁ κ. Σάχος μετὰ τὴν ἐξ Ὀλυμπίας ἀφίξιν ἠρξάμενος.

του θὰ μεταβῇ εἰς Χαϊρώνειαν, ὅπως ἐπιτελέσῃ τὰς πρὸς ἀνασφάλαν τοῦ Λέοντος ἐκτελούμεναις ἀποδοχὰς. Ἰδίᾳ δ. κ. Σάχος εἰς τὴν Χαϊρώνειαν θ' ἀσχοληθῇ μετὰ τὴν συγκολλησὴν τῶν διαφόρων τεμαχίων τοῦ Λέοντος, συμφώνως πρὸς τὸ πλῆθος τῆς ἑλλην. Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ἐγκριθέν σχέδιον.

ΕΙΜΕΘΑ βαθύτατα ἐγγνώμονες ἐφ' ὅς περὶ τοῦ «Ἀγῶνος» ἔγραψεν ἡ ἑγκριτικὴ Κυπριακὴ συνάδελφος «Εὐαγόρας». Ἡ τοιαύτη περὶ τῆς πορείας ἡμῶν ἀμερόληπτος καὶ ἐπαικτικὴ κρίσις τοῦ τύπου τῆς ἀντιθέσεως Ἑλλάδος ἀνακουφίζει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν πολλῶν τῶν ἐργον ταλαιπωριῶν καὶ πληγῶν τῆς καρδίας ἡμῶν ὁδούσης πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἡμετέρας προσπάθειαν. Ἐπὶ τῇ πολυτίμῳ ταύτῃ ἐνθαρρύνουσιν ἐχθαρσιζόμεν καὶ πάλιν θερμῶς τῇ καλῇ «Εὐαγόρῳ».

Ἡ ΕΝΑΡΧΙΣ τοῦ διεθνὸς ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου, περὶ οὗ ἱκανὰ ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, θὰ κηρυχθῇ ὑπὸ τῆς Α. Β. Τ. τοῦ Λαδάρου διὰ λόγον ἐν αὐτῇ τῇ Παρθενῶν, ἐν ᾧ καὶ θὰ γίνῃ ἡ πρώτη τοῦ συνεδρίου συνέλευσις. Ἐπιτραπέζιον ἡμῖν εἰς τὴν ἀπόφασιν